2025/1539

25.7.2025

NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2025/1539,

annettu 18 päivänä heinäkuuta 2025,

direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta maahantuotujen tavaroiden etämyynnin mahdollistavien verovelvollisten sekä kolmansilta alueilta tai kolmansista maista tuotujen tavaroiden etämyyntiä koskevan erityisjärjestelmän ja tuonnin arvonlisäveron ilmoittamista ja maksamista koskevien erityisjärjestelyjen soveltamista koskevien arvonlisäverosääntöjen osalta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 113 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ([1]),

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([2]),

noudattaa erityistä lainsäätämisjärjestystä,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) On osoitettu, että tuontia koskevan arvonlisäveron erityisjärjestelmän, jäljempänä ’IOSS-järjestelmä’, käyttö helpottaa ja vahvistaa arvonlisäverosäännösten parempaa noudattamista tuonnin osalta ja varmistaa siten, että kilpailu ei vääristy unionin luovutusten vahingoksi sen vuoksi, että veronkanto vähäarvoisten tavaralähetysten tuonnista kolmansista maista unionin kuluttajille on tehottomampaa. Koska tuonti lisääntyy eksponentiaalisesti, on tarpeen kannustaa edelleen IOSS-järjestelmän käyttämiseen. Kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi luovuttajat tai oletetut luovuttajat, jotka eivät ole rekisteröityneet IOSS-järjestelmään mutta jotka suorittavat IOSS-järjestelmän soveltamisalaan kuuluvia luovutuksia, olisi pääsääntöisesti velvoitettava maksamaan maahantuotujen tavaroiden tuonnin arvonlisävero ja etämyynnin arvonlisävero tavaroiden lopullisissa määräjäsenvaltioissa, mikä edellyttäisi rekisteröitymistä kussakin kyseisistä jäsenvaltioista.

(2) Jäsenvaltioiden verotulojen suojaamiseksi luovuttajat tai oletetut luovuttajat, jotka eivät ole sijoittautuneet unioniin ja jotka eivät käytä IOSS-järjestelmää, olisi velvoitettava nimeämään veroedustaja, joka vastaa kaikista arvonlisäverovelvoitteista, jotka liittyvät kaikkiin edellytykset täyttäviin tuontilähetyksiin. Kyseistä velvoitetta ei olisi kuitenkaan sovellettava, jos luovuttaja tai oletettu luovuttaja on sijoittautunut komission täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2021/942 ([3]) luettelossa olevaan maahan tai maahan, jonka kanssa tuontijäsenvaltio on tehnyt sopimuksen keskinäisestä avunannosta. Täytäntöönpanon tehostamiseksi velvoite käyttää veroedustajaa on asianmukainen ja oikeasuhteinen vaihtoehto niitä luovuttajia tai oletettuja luovuttajia varten, jotka eivät ole sijoittautuneet unioniin ja jotka eivät käytä IOSS-järjestelmää.

(3) Edellytykset tällaisen veroedustajan nimeämiseksi arvonlisäveron maksamista varten olisi mukautettava edellytyksiin, jotka koskevat unionin ulkopuolelle sijoittautuneiden luovuttajien tai oletettujen luovuttajien velvoitetta nimetä välittäjä IOSS-järjestelmän käyttöä varten, jotta voidaan varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset arvonlisäveron kantamiselle maahantuotujen tavaroiden edellytykset täyttävästä etämyynnistä. Näin ollen tietyillä unionin ulkopuolelle sijoittautuneilla luovuttajilla tai oletetuilla luovuttajilla olisi oltava veroedustaja sekä maahantuotujen tavaroiden tuonnin arvonlisäveroa että etämyynnin arvonlisäveroa varten kussakin jäsenvaltiossa, jossa tällaisia luovutuksia tehdään. Koska tuontijäsenvaltio ja maahantuotujen tavaroiden etämyynnin tapauksessa tuotteiden lopullinen määräjäsenvaltio ovat kuitenkin sama jäsenvaltio, kun IOSS-järjestelmää ei käytetä, kyseiseen jäsenvaltioon ei välttämättä tarvitse nimetä kahta eri veroedustajaa.

([1]) Lausunto annettu 8 päivänä heinäkuuta 2025 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).
([2]) EUVL C, C/2024/1579, 5.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/1579/oj.
([3]) Komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2021/942, annettu 10 päivänä kesäkuuta 2021, neuvoston direktiivin 2006/112/EY soveltamista koskevista säännöistä niiden kolmansien maiden luettelon laatimisen osalta, joiden kanssa unioni on tehnyt soveltamisalaltaan neuvoston direktiiviä 2010/24/EU ja neuvoston asetusta (EU) N:o 904/2010 vastaavan keskinäistä avunantoa koskevan sopimuksen (EUVL L 205, 11.6.2021, s. 80, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2021/942/oj).

(4) Jos IOSS-järjestelmää ei käytetä, edellytykset täyttävien lähetysten tuonnin arvonlisäveron kantaa suoraan tavaroiden lopullinen määräjäsenvaltio, joka on jäsenvaltio, jossa tuonti tapahtuu. Sitä vastoin tapauksissa, joissa käytetään IOSS-järjestelmää, maahantuonti on vapautettu tuonnin arvonlisäverosta ja luovuttaja tai oletettu luovuttaja kantaa maahantuotujen tavaroiden etämyynnin arvonlisäveron ja maksaa sen tunnistamisjäsenvaltiolleen, joka siirtää arvonlisäveron asiaankuuluville kulutusjäsenvaltioille. Kyseinen tilanne olisi sen vuoksi otettava huomioon vahvistettaessa edellytyksiä veroedustajan nimeämiseksi silloin, kun IOSS-järjestelmää ei käytetä. Vahvistaessaan edellytyksiä välittäjän nimeämiseksi tapauksissa, joissa IOSS-järjestelmää käytetään, jäsenvaltiot voivat vaatia vakuuksia, jotka ovat riittävät ja oikeassa suhteessa välittäjän edustamiin henkilöihin ja liiketoimiin liittyviin riskeihin.

(5) Välillisillä tulliedustajilla on merkittävä rooli tavaralähetysten maahantuontia koskevissa menettelyissä. Vaikka niiden tehtävä kattaa pääasiassa tullisäännöt, niillä voi olla aktiivinen rooli sen varmistamisessa, että tuonnin arvonlisävero kannetaan. Nykyisellään tämä on mahdollista, jos välillinen tulliedustaja on nimetty henkilöksi, joka on velvollinen maksamaan tuonnin arvonlisäveron. Tällä direktiivillä vahvistetun IOSS-järjestelmän käyttöön kannustavan lähestymistavan mukaan välillisen tulliedustajan voitaisiin kuitenkin katsoa olevan velvollinen maksamaan tuonnin arvonlisäveron, jos hän toimii tuonnin arvonlisäveron maksamiseen velvollisen henkilön veroedustajana. Koska veroedustajana toimiminen on välilliselle tulliedustajalle vaihtoehto mutta ei velvoite, on aiheellista antaa jäsenvaltioille mahdollisuus velvoittaa välilliset tulliedustajat, jotka eivät toimi veroedustajana, maksamaan yhteisvastuullisesti tuonnin arvonlisävero, jotta varmistetaan tuonnin arvonlisäveron maksaminen. Lisäksi jäsenvaltioiden olisi voitava velvoittaa muut henkilöt, esimerkiksi henkilöt, jotka ovat velvollisia maksamaan tullivelan tullialan sääntöjenvastaisuuksien tapauksessa, maksamaan yhteisvastuullisesti tuonnin arvonlisäveron.

(6) Tällä direktiivillä vahvistetun IOSS-järjestelmän käyttöön kannustavan lähestymistavan mukaisesti luovuttaja tai oletettu luovuttaja on järjestelmällisesti velvoitettu maksamaan tuonnin arvonlisäveron. Näin ollen, jos luovuttaja, oletettu luovuttaja ja tapauksen mukaan niiden nimeämä veroedustaja tai henkilö, jonka voidaan katsoa olevan yhteisvastuullisesti velvollinen maksamaan tuonnin arvonlisäveron, eivät noudata tiettyjä maahantuotuja tavaroita koskevia arvonlisäverovelvoitteita, kyseessä olevia tavaroita ei luovuteta vapaaseen liikkeeseen. Jotta vältettäisiin tuonnin arvonlisäveron maksamiseen velvollisten henkilöiden laiminlyönneistä asiakkaalle aiheutuvat kielteiset seuraukset, jäsenvaltioiden olisi voitava sallia, että asiakas – mikäli hän suostuu tähän – maksaa tuonnin arvonlisäveron, joka luovuttajan tai oletetun luovuttajan on maksettava, jos luovuttaja tai oletettu luovuttaja eivät täytä rekisteröitymis- ja maksuvelvoitteitaan ja jos tavaroiden luovuttaja tai oletettu luovuttaja ei ole tulli-ilmoituksen antajan tiedossa tuontihetkellä. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava vahvistaa asianmukaiset edellytykset ja menettelyt kyseisen mahdollisuuden soveltamiseksi, jotta vältetään se, että asiakkaan suorittama tuonnin arvonlisäveron maksaminen heikentäisi IOSS-järjestelmän käytön kannustamiseen tarkoitettujen toimenpiteiden tehokkuutta. Kyseinen maksun suorittaminen ei saisi rajoittaa asiakkaan mahdollisuutta vaatia tuonnin arvonlisäveroa takaisin luovuttajalta tai oletetulta luovuttajalta asiaa koskevan siviilioikeuden mukaisesti. Koska kyseisen mahdollisuuden tarkoituksena on ratkaista vaikeudet, joita aiheutuu siirtymisestä asiakkaan vastuusta luovuttajan tai oletetun luovuttajan vastuuseen tuontilähetysten osalta, komission olisi arvioitava, onko kyseisten sääntöjen voimassa pitäminen tulliuudistuksen toteuttamisen jälkeen perusteltua.

(7) Neuvoston direktiivin 2006/112/EY ([4]) XII osaston 7 luvussa vahvistettujen erityisjärjestelyjen mukaisesti veronmaksuvelvollinen maahantuotujen tavaroiden edellytykset täyttävään etämyyntiin liittyvän tuonnin arvonlisäverosta on asiakas. Tämä on vastoin tavoitetta siirtää vastuu asiakkaalta luovuttajalle tai oletetulle luovuttajalle ja velvoittaa tämä järjestelmällisesti maksamaan kyseisiin tavaroihin liittyvä tuonnin arvonlisävero. Myös niissä tapauksissa, joissa asiakas maksaa tuonnin arvonlisäveron, luovuttaja tai oletettu luovuttaja on periaatteessa edelleen vastuussa. Sen vuoksi erityisjärjestelyjä ei olisi enää sovellettava, ja ne olisi poistettava.

(8) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman ([5]) mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjä pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.

(9) Tämän direktiivin tavoite, joka on unionin laajuisen yhteisen arvonlisäverovelvolliseksi rekisteröinnin edistäminen, voidaan saavuttaa ainoastaan unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi.

([4]) Neuvoston direktiivi 2006/112/EY, annettu 28 päivänä marraskuuta 2006, yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä (EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj).

([5]) EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

(10) Direktiivi 2006/112/EY olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Direktiivin 2006/112/EY muutokset, jotka tulevat voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2028

Muutetaan direktiivi 2006/112/EY seuraavasti:

1) korvataan 201 artikla seuraavasti:

"*201 artikla*

1. Maahantuonnissa arvonlisäveron on velvollinen maksamaan henkilö tai henkilöt, jotka tuontijäsenvaltio on määrännyt tai hyväksynyt veronmaksuvelvollisiksi.

2. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, sellaista kolmansilta alueilta tai kolmansista maista tuotujen tavaroiden etämyyntiä harjoittava luovuttaja, tai tapauksen mukaan 14 a artiklan 1 kohdan mukainen oletettu luovuttaja, johon voitaisiin soveltaa XII osaston 6 luvun 4 jaksossa säädettyä erityisjärjestelmää, on velvollinen maksamaan tuonnin arvonlisäveron.

3. Jos tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettu luovuttaja tai oletettu luovuttaja ei ole sijoittautunut yhteisöön vaan kolmanteen maahan, jonka kanssa unioni tai tuontijäsenvaltio ei ole tehnyt neuvoston direktiivin 2010/24/EU (*) ja asetuksen (EU) N:o 904/2010 soveltamisalaa vastaavaa keskinäistä avunantoa koskevaa sopimusta, kyseisen luovuttajan tai oletetun luovuttajan on nimettävä tuontijäsenvaltiossa veroedustaja, joka on velvollinen maksamaan tuonnin arvonlisäveron.

4. Jos tavaroiden maahantuonti on vapautettu verosta 143 artiklan 1 kohdan ca alakohdan mukaisesti, tämän artiklan 3 kohtaa ei sovelleta.

(*) Neuvoston direktiivi 2010/24/EU, annettu 16 päivänä maaliskuuta 2010, keskinäisestä avunannosta veroihin, maksuihin ja muihin toimenpiteisiin liittyvien saatavien perinnässä (EUVL L 84, 31.3.2010, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2010/24/oj).";

2) lisätään artikla seuraavasti:

"*201 a artikla*

Rajoittamatta 201 artiklan 2 ja 3 kohdan soveltamista ja jos henkilöt, jotka ovat velvollisia maksamaan tuonnin arvonlisäveron, eivät täytä kyseisten kohtien mukaisia verovelvoitteitaan, jäsenvaltiot voivat säätämiensä edellytysten ja menettelyjen mukaisesti sallia, että asiakas maksaa kyseisten henkilöiden maksettavana olevan tuonnin arvonlisäveron.";

3) muutetaan 204 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) korvataan toinen alakohta seuraavasti:

"Lisäksi jos verollisen liiketoimen suorittaa sellainen verovelvollinen, joka ei ole sijoittautunut siihen jäsenvaltioon, jossa arvonlisävero on maksettava, ja jos sen maan kanssa, johon kyseinen verovelvollinen on sijoittautunut tai jossa verovelvollisen toimipaikka sijaitsee, ei ole tehty sopimusta keskinäisestä avunannosta, jonka soveltamisala vastaa direktiivissä 2010/24/EU ja asetuksessa (EU) N:o 904/2010 säädettyä soveltamisalaa, jäsenvaltiot voivat toteuttaa toimia määrätäkseen sijoittautumattoman verovelvollisen nimeämän veroedustajan veronmaksuvelvolliseksi.";

b) lisätään alakohta seuraavasti:

"Poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa säädetään, ja jos verovelvollisen on nimettävä veroedustaja 201 artiklan 3 kohdan mukaisesti, kyseisen verovelvollisen on nimettävä veroedustaja henkilöksi, joka on velvollinen maksamaan arvonlisäveron kolmansilta alueilta tai kolmansista maista tuotujen tavaroiden etämyynnistä, johon voitaisiin soveltaa XII osaston 6 luvun 4 jaksossa säädettyä erityisjärjestelmää.";

4) lisätään 205 artiklaan kohta seuraavasti:

"Lisäksi jäsenvaltiot voivat määrätä 201 artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa muun henkilön kuin asiakkaan ja veronmaksuvelvollisen yhteisvastuulliseksi tuonnin arvonlisäveron maksamisessa.";

5) lisätään artikla seuraavasti:

"*205 a artikla*

Komissio esittää viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2032 neuvostolle jäsenvaltioiden toimittamien tietojen perusteella arviointikertomuksen 201 artiklan 2, 3 ja 4 kohtaan, 201 a artiklaan, 204 artiklan 1 kohdan neljänteen alakohtaan ja 205 artiklan toiseen kohtaan sisältyvien säännösten toimivuudesta, mukaan lukien niiden vaikutus sisämarkkinoiden toimintaan, ja arvioi tarvetta säilyttää 201 a artikla ja 205 artiklan toinen kohta, ja tekee tarvittaessa asianmukaisen lainsäädäntöehdotuksen.";

6) kumotaan XII osaston 7 luku.

2 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2028. Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle.

Jäsenvaltioiden on sovellettava kyseisiä säännöksiä 1 päivästä heinäkuuta 2028.

Kyseisissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 18 päivänä heinäkuuta 2025.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

M. BJERRE